

การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ

อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู

The Disaster Prevention and Mitigation Operation of Na Kham Hai Sub-District Municipality in Mueang District of Nong Bua Lamphu Province

โกศล สอดส่อง

วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต

Koson Sodsong

Pitchayabundit College, Thailand

E-mail: nuspong.ggg@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนาคำไฮ ทั้งหมด 370 คน โดยใช้สูตรของ Taro Yamane (Yamane, 1973 : 8) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประกอบไปด้วยเนื้อหา 3 ส่วน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือสถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ T-test และ F-test สำหรับการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ผลการวิจัยพบว่า

การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, S.D.= 0.57) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.45$, S.D.= 0.76) รองลงมาคือด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.34$, S.D.= 0.66) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.29$, S.D.= 0.68)

* วันที่รับบทความ: 11 กุมภาพันธ์ 2565; วันที่แก้ไขบทความ 25 กุมภาพันธ์ 2565; วันที่ตอบรับบทความ: 26 กุมภาพันธ์ 2565

Received: February 11, 2022; Revised: February 25, 2022; Accepted: February 26, 2022

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมพบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน เห็นว่าการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ด้านอาชีพ ทำให้ความคิดเห็นของประชาชนแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ อายุ ส่วนระดับการศึกษา พบว่าความคิดเห็นของประชาชนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ได้แก่ ควรสนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินนโยบายให้กับหน่วยงานในพื้นที่อย่างเพียงพอไม่ว่าจะเป็นด้านงบประมาณ บุคลากร เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ

คำสำคัญ : การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย; เทศบาลตำบล; เจ้าหน้าที่

Abstracts

The purposes of this research were to study 1) Disaster prevention and mitigation operations, 2) to compare the level of disaster prevention and mitigation operations, and 3) to suggest guidelines for disaster prevention and mitigation operations of Na Kham Hai Subdistrict Municipality. Muang District, Nong Bua Lamphu Province The samples used in this research were 370 residents of Na Kham Hai Sub-district Municipality, using the formula of Taro Yamane (Ymane, 1973 : 8). The instrument was used to collect data. It is a questionnaire about people's opinions on disaster prevention and mitigation operations. It consists of 3 parts: statistics used in data analysis. are descriptive statistics, i.e. number, percentage, mean, and standard deviation for the general data of the sample. The inferential statistics were T-test and F-test for comparing the level of disaster prevention and mitigation performance of Na Kham Hai Subdistrict Municipality, Muang District, Nong Bua Lamphu Province. classified by gender, age, educational level and occupation. The results showed that

Disaster prevention and mitigation operations of Na Kham Hai Subdistrict Municipality, Muang District, Nong Bua Lamphu Province Overall, it was at a moderate level ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 0.57$) and when considering each aspect, it was found that the aspect with the highest mean was the personnel providing disaster prevention and mitigation services ($\bar{X} = 3.45$, $SD = 0.76$), followed by The process aspect of disaster prevention and mitigation services ($\bar{X} = 3.34$, $SD = 0.66$) and the least mean aspect was the facility aspect ($\bar{X} = 3.29$, $SD = 0.68$).

Comparison of Disaster Prevention and Mitigation Operations of Na Kham Hai Subdistrict Municipality, Muang District, Nong Bua Lamphu Province Overall, it was found that people with sex, age, education level and different professions It was found that disaster prevention and mitigation operations of Na Kham Hai Subdistrict Municipality, Muang District, Nong Bua Lamphu Province, in terms of occupation, caused people's opinions to differ with a statistically significant level at the 0.05 level. It was found that the opinions of the people were not different.

Suggestions for improvements in disaster prevention and mitigation operations of Na Kham Hai Subdistrict Municipality, Muang District, Nong Bua Lamphu Province: should support sufficient resources in policy implementation for local agencies, whether in terms of budget, personnel, tools and equipment.

Keywords : Disaster Prevention and Mitigation Operations; Sub-District Municipality; Officers

บทนำ

จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างรวดเร็วในปัจจุบันทำให้เห็นชัดว่าแนวโน้มสถานการณ์สาธารณภัยจะมีความรุนแรงมากขึ้นและถือเป็นภัยร้ายแรงที่จะคุกคามต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและของประเทศได้นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์สาธารณภัยยังส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคตอีกด้วยและผลพวงที่เกิดขึ้นจากการจัดการสาธารณภัยประเทศหนึ่งยังมีผลกระทบต่อประเทศเพื่อนบ้านและประเทศอื่น ๆ ได้ด้วยเช่นกันดังนั้นเมื่อทบทวนผลการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระยะที่ผ่านมาได้สะท้อนปัญหาและความท้าทายต่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเชิงโครงสร้างกระบวนการและองค์ความรู้จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบการป้องกันการเตรียมความพร้อมและการสร้างภูมิคุ้มกันในการจัดการสาธารณภัยของประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” อันประกอบด้วยความมีเหตุผลและความพอประมาณในการจัดการสาธารณภัยรวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีต่อการรับรู้ปรับตัวกับผลกระทบและความเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยความรู้และคุณธรรมในการจัดการสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างยั่งยืน (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2558 : 11-12)

สถานการณ์ด้านสาธารณภัยในปัจจุบันถือเป็นปัญหาสำคัญ และมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น สาธารณภัยที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นเหตุที่เกิดขึ้นโดยที่ประชาชนหรือผู้เกี่ยวข้องไม่ทราบล่วงหน้าดังนั้นเมื่อเกิดเหตุดังกล่าวขึ้นจะเกิดความสับสน วุ่นวาย การระงับภัยหรือการแก้ไขปัญหามันทันท่วงทีทำให้ สาธารณภัยดังกล่าวขยายลูกกลม ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายมากยิ่งขึ้น สาธารณภัยหมายถึง ภัยอันตรายหรือเหตุการณ์ร้ายแรงในชุมชนหรือในสังคมซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเกิดความสูญเสียอย่างรุนแรงแก่ร่างกาย ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และสร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยพ.ศ.2550 มาตรา 4 ได้ให้ความหมายของสาธารณภัยว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้งโรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืชตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณชน ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติมีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุหรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชนหรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐและให้หมายความถึงภัยทางอากาศและการก่อวินาศกรรมด้วย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบเช่น กระทรวงมหาดไทยถือเป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการการบริหารจัดการในส่วนภูมิภาค และสรรสร้างประสิทธิภาพของการบริการสาธารณะให้กับประชาชน รวมทั้งยกระดับความเป็นอยู่ให้กับประชาชนในทุกพื้นที่ของประเทศ โดยก่อนการปฏิรูประบบราชการ พ.ศ. 2545 นั้น งานป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอยู่ในการควบคุมกำกับดูแลของกองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทยและเมื่อมีการปฏิรูป

ระบบราชการ พ.ศ. 2545 ได้ยุบรวมภารกิจของกองป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมาสังกัดกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่5)พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย พ.ศ.2545 สังกัดกลุ่มภารกิจด้านสาธารณภัยและพัฒนาเมือง (ทศวรรณ ศิลปนคร ฤทธิ์, 2553 : 87)

ในการปฏิบัติภารกิจที่สำคัญดังกล่าวให้สำเร็จลุล่วง และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นจะต้องมีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ โดยการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ให้กับกลุ่มเป้าหมายให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ กรมป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งทำหน้าที่ในการจัดทำแผนงาน วางกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เสริมสร้างความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกด้านความปลอดภัย รวมทั้งเสริมสร้างภาพลักษณ์หน่วยงานจึงต้องจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์และดำเนินการประชาสัมพันธ์เสริมสร้างความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกด้านความปลอดภัย ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยผ่านกลไกการสื่อสาร ประสานความร่วมมือสื่อมวลชนประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการจัดการภัยพิบัติ และเสริมสร้างภาพลักษณ์ของหน่วยงาน ประสานการปฏิบัติงานด้านการบริหารการสื่อสารและการจัดการข้อมูลข่าวสารในภาวะฉุกเฉิน จัดทำและผลิตสื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ประชาสัมพันธ์การผลิตสื่อในรูปแบบภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว คู่มือ โปสเตอร์ แผ่นพับ เป็นต้น รวมทั้งมี การเผยแพร่ผ่านสื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ ออกสู่สาธารณชนในวงกว้าง เพื่อให้ประชาชนคนไทย ทั้งประเทศมีความรู้และสร้างความเข้าใจในการจัดการภัยพิบัติ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ และปลูกฝัง จิตสำนึก ในด้านความปลอดภัยเป็นกระบวนการหนึ่งในการดำเนินงานป้องกันภัยเชิงรุกและการจัดการภัยพิบัติได้อย่าง ยั่งยืน

การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ถือเป็นภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ จึงเป็นหน้าที่ที่รัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องกระทำเพื่อคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเต็ม ความสามารถ นอกจากนี้รัฐยังมีหน้าที่ในการระมัดระวังและป้องกันภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่ราษฎรของตน ด้วยโดยในการดำเนินการดังกล่าวรัฐจะต้องศึกษาและวางแผนการป้องกันภัย การจัดกำลังคนการจัดหา เครื่องมือ อุปกรณ์ การวางมาตรการต่าง ๆ ตลอดจนการกำกับให้ดำเนินการตามมาตรการนั้นด้วย

เทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นหน่วยงานบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนจึงเป็นองค์กรหลักที่สำคัญที่จะสามารถดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธาณภัยที่เกิดขึ้นได้ในเบื้องต้นอย่างรวดเร็วและตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายได้กำหนดให้ภารกิจด้านการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบกับพระราชบัญญัติ กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16 กำหนดให้ เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อ ประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน รวมทั้งการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้วยจากกฎหมายและ

บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวทำให้เทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู เข้ามามีบทบาทในการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยด้วย เนื่องจากเทศบาลตำบลนาคำไฮ เป็นหน่วยงานปกครอง ในระดับท้องถิ่น ที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และในปัจจุบันสถานการณ์ด้วยสาธารณภัยมีแนวโน้ม ที่จะเกิดขึ้นรุนแรงและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบล นาคำไฮอำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อใช้เป็นแนวทางแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาในการปฏิบัติงานป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮอำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง และเป็นที่พึงพอใจแก่ประชาชน โดยทั่วไป ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮอำเภอ เมือง จังหวัดหนองบัวลำภู
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 5,068 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ทั้งหมด 370 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยด้วยการ ใช้สูตรของยามาเน (Yamane, 1967 : 54) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และได้ทำการสุ่ม ตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แบบเป็นสัดส่วน ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะ ต่างกัน จากนั้นคำนวณหาขนาดตัวอย่างตามจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 5 หมู่บ้านตามสัดส่วนของประชากรให้ได้ กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและเกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตามประเด็นที่ตรงกับความเป็นจริงและความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (Check list) เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ส่วนที่ 2 การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2. ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีค่าคะแนนดังต่อไปนี้

5 หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
4 หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมาก
3 หมายถึง	ระดับการปฏิบัติปานกลาง
2 หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อย
1 หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

การแปลผลคะแนนที่ได้ แบ่งตามเกณฑ์ช่วงคะแนนตามแนวคิดของ (BOOM) การแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับได้ดังนี้

การปฏิบัติระดับมาก	คะแนน ร้อยละ 80 – 100	(ตั้งแต่ 4 คะแนนขึ้นไป)
การปฏิบัติระดับปานกลาง	คะแนน ร้อยละ 60 – 79	(3.00 – 3.99 คะแนน)
การปฏิบัติระดับน้อย	คะแนน ร้อยละ 0 – 59	(น้อยกว่า 3.00 คะแนน)

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและทดสอบแบบสอบถาม ดังนี้

1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2. กำหนดเนื้อหาของคำถามในแบบสอบถาม และนิยามตัวแปรที่ต้องการวัด เพื่อให้ครอบคลุมในเรื่องที่ศึกษา และมีลักษณะซึ่งทุกคนสามารถตอบข้อเท็จจริงได้
3. เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ในเนื้อหา ภาษาและความเที่ยงตรงผู้วิจัยได้นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาความเที่ยงตรง ในเนื้อหา (contents validity)
4. ประมวลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ นำมาปรับปรุงแบบสอบถาม เสนอกรรมการที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกันกับประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เทศบาลตำบลห้วย อำเภอมือง จังหวัดหนองบัวลำภูจำนวน 30 คน ต่อจากนั้นนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient alpha) ของ Cronbach โดยต้องได้ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.72 ขึ้นไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่ ประชากรกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งมี 5 หมู่บ้าน จำนวน 370 คน ผู้วิจัยได้ทำการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองและชี้แจงทำความเข้าใจให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบลักษณะของแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามตลอดระยะเวลาการทำงาน ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลา ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามภาคสนามเป็นเวลา 30 วัน ด้วยตนเอง ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม ลงรหัสแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษา

1. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนน้ำหนัก ดังนี้

ระดับมากที่สุด	5	คะแนน
ระดับมาก	4	คะแนน
ระดับปานกลาง	3	คะแนน
ระดับน้อย	2	คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	1	คะแนน

2. นำคะแนนเฉลี่ยรายข้อและรายด้านเทียบกับเกณฑ์เพื่อหาระดับการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยดังต่อไปนี้ ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

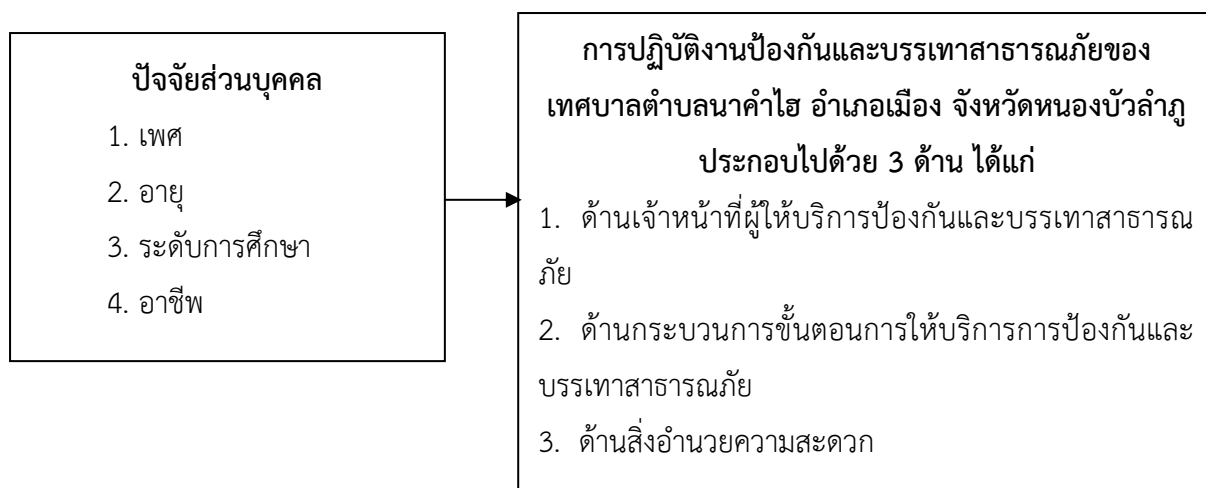
3. การจัดอันดับจัดตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

4. การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจง ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ(Percentage) เสนอข้อมูลเป็นตาราง วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D) เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยจำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าทีแบบอิสระ (t-test for Independent Samples) โดยกำหนด ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยใช้ สถิติ F-test(One-way Anova) โดยการทดสอบความแตกต่างหรือเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป และหากพบว่ามี ความแตกต่างรายคู่เกิดขึ้น ผู้วิจัยต้องทำการทดสอบต่อไปว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน และแตกต่างกันอย่างไร ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method)

5. ข้อมูลที่เป็นข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เป็นความเรียง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยได้กำหนดเนื้อหาของการศึกษามาจากคู่มือการใช้งาน – กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย, 2558 : 4 ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย เรื่องการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู สามารถสรุปออกเป็น 4 ส่วน ได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 54.32 และเป็นเพศหญิง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 45.68 อายุอยู่ระหว่าง 30 – 39 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 32.43 และช่วงอายุน้อยที่สุดคือมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 22 คิดเป็นร้อยละ 5.95 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.38 และน้อยที่สุดคือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.97 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 33.78 และน้อยที่สุดคือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.24

ตารางที่ 1 การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวม

การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	3.45	0.76	ปานกลาง
2. ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	3.34	0.66	ปานกลาง
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.29	0.68	ปานกลาง
รวม	3.36	0.57	ปานกลาง

2. การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, S.D.= 0.57) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.45$, S.D.= 0.76) รองลงมาคือด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.34$, S.D.= 0.66) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.29$, S.D.= 0.68) และวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D.= 0.76) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 4. เจ้าหน้าที่มีความรู้ มีทักษะ ในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.57$, S.D.= 0.97) รองลงมาคือ ข้อ 6. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ได้รับการฝึกอบรม เพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.56$, S.D.= 1.11) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 8. เจ้าหน้าที่สามารถประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ($\bar{X} = 3.33$, S.D.= 1.04)

2.2 ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D.= 0.66) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 11. มีการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับตำบล และมีการทบทวนแผนอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.39$, S.D.= 1.03) รองลงมาคือ ข้อ 14. การจัดสรรงบประมาณช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} =$

3.38, S.D.= 0.78) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 16. สามารถประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.30$, S.D.= 0.85)

2.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, S.D.= 0.68) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 21. มีอุปกรณ์และเครื่องมือในการเตรียมความพร้อมรับมือกับอัคคีภัย ($\bar{X} = 3.38$, S.D.= 1.06) รองลงมาคือ ข้อ 18. มีรถเคลื่อนที่เร็วคอยช่วยเหลือผู้ประสบภัย ($\bar{X} = 3.36$, S.D.= 1.05) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 25. มีระบบการประชาสัมพันธ์เพื่อแจ้งข่าวสารต่าง ๆ กับประชาชนได้ทราบตลอดเวลา ($\bar{X} = 3.18$, S.D.= 0.95)

3. ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมพบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน เห็นว่าการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ด้านอาชีพ ทำให้ความคิดเห็นของประชาชนแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ อายุ ส่วนระดับการศึกษา พบว่าความคิดเห็นของประชาชนไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ได้แก่

1. ควรสนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินนโยบายให้กับหน่วยงานในพื้นที่อย่างเพียงพอไม่ว่าจะเป็นด้านงบประมาณ บุคลากร เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ
2. ควรส่งเสริมด้านกิจการอาสาสมัครให้มากขึ้น เช่นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนซึ่งเป็นประชาชนในชุมชน
3. หน่วยงานในพื้นที่ควรที่จะมีการประสานงานกับหน่วยงานในพื้นที่อื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการบูรณาการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น
4. ควรจัดให้มีการประกาศเกียรติคุณ หรือยกย่องชมเชย ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยดีเด่น ให้สังคมยอมรับการเสียสละ ให้มีการยอมรับนับถือ เพื่อเป็นกำลังใจในการทำงาน
5. ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในเบื้องต้นกับผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน และจัดหาอุปกรณ์และครุภัณฑ์การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีความทันสมัย

อภิปรายผลการวิจัย

การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, S.D.= 0.57) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.45$, S.D.= 0.76) รองลงมาคือด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.34$, S.D.=

0.66) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.29$, S.D.= 0.68) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรนนท์ พุทธาและจำลอง โพธิ์บุญ (2561 : 31 - 44) วิจัยเรื่องการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยที่พบว่า การดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมของประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง เครื่องมือ เครื่องจักร ยานพาหนะ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดกิจกรรม/การดำเนินงาน และด้านการทบทวนและตรวจสอบแผนการดำเนินงาน ทางด้านเครื่องมือ เครื่องจักร ยานพาหนะ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลางเนื่องจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีขนาดแคบ เรื่องงบประมาณในการดำเนินงานเกือบทุกด้าน ทำให้ต้องจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้น ในพื้นที่ ซึ่งมักจะละเลยปัญหาการดำเนินงานด้าน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยส่งผลให้ งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน อีกทั้งเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีราคาค่อนข้างสูง ซึ่งงบประมาณที่ได้รับมีจำนวนจำกัด ส่งผลให้เกิด ความขาดแคลนเครื่องมือ เครื่องจักร ยานพาหนะ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกบางประการ สอดคล้องกับงานวิจัยของกานต์วี วิชัยปะ (2559 : 75) วิจัยเรื่องการสร้างสมรรถนะเฉพาะงานของพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่ พบว่าระดับความคิดเห็นต่อสมรรถนะเฉพาะงานของพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นทั้งหมด 3.71 ดังนั้นในการเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานนั้นควรมีการ ถ่ายทอดความรู้สู่ผู้จัดทำ คู่มือในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้และถ่ายทอดความรู้ให้กับพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่เข้ามาทำงาน ในปีถัดไป รวมถึง มีการแลกเปลี่ยนความรู้และฝึกซ้อม ร่วมกัน ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานระดับจังหวัดหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน

ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมพบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน เห็นว่าการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ด้านอาชีพ ทำให้ความคิดเห็นของประชาชนแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ อายุ ส่วนระดับการศึกษา พบว่าความคิดเห็นของประชาชนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของบุญถม มาตย์แสง และวิจิตรรา ศรีสอน (2559 : 65) ที่พบว่า การเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานโครงการประชาสัมพันธ์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของกรมประชาสัมพันธ์ ปี 2559 ในพื้นที่ตำบลบางรี อำเภอเมือง จังหวัดระนอง จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน การดำเนินงานด้านปัจจัยพื้นฐานและสภาพแวดล้อม และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้

1.1 ควรจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน และจัดอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอ หากเกิดสาธารณภัยในพื้นที่โดยคำนึงถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นหลัก

1.2 ทบทวนและพิจารณาทางเลือกหรือช่องทางในการเพิ่มอัตราบุคลากรในงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้เพียงพอต่อพื้นที่

1.3 เพิ่มช่องทางในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร การแจ้งเตือน รวมถึงการเพิ่มช่องทางการรับแจ้งเหตุ ของประชาชนที่รวดเร็วและทันเหตุการณ์มากยิ่งขึ้น

1.4 กำหนดระเบียบการฝึกซ้อมที่ชัดเจนและมีความเหมาะสมกับหน่วยงานในพื้นที่นั้น ๆ รวมทั้งต้องมีการส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่

1.5 การจัดกิจกรรมของหน่วยงาน ต่าง ๆ ให้กับประชาชนโดยครอบคลุมในทุกพื้นที่และมีความเหมาะสม โดยสามารถขอสนับสนุนและขอความร่วมมือจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ในพื้นที่

1.6 ควรมีการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียง เพื่อจัดตั้งเครือข่ายในการ ป้องกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านสาธารณภัย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมของเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธาณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู

2.2 ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลนาคำไฮ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู

เอกสารอ้างอิง

- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2548). *คู่มือแนวทางการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย.
- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2558). *แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2558*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย.
- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2558). *พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 และอนุบัญญัติ*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย.
- กานต์รวี วิชัยปะ . (2559). *การสร้างสมรรถนะเฉพาะงานของพนักงานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยระดับปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่*. วิทยานิพนธ์สาขานโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จิรนนท์ พุทธา และ จำลอง โพธิ์บุญ. (2561). การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย. *วารสารเกษมบัณฑิต*. 19 (1), 31 - 44.
- บุญถม มาตย์แสง. (2559). *การประเมินผลการดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกรมประชาสัมพันธ์ ปี 2559 พื้นที่ตำบลบางรีน อำเภอมะนัง จังหวัดระนอง*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและเอกชน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- พัศสุวรรณ ศิลปะนครฤทธิ์. (2553). *การพัฒนาการบริหารจัดการสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดยาว อำเภอลาดยาวจังหวัดนครสวรรค์*. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Yamane. (1967). *Taro Statistic: An Introductory Analysis*. New York: Harper & row.